

آت اکولوژی گونه *Agropyron cristatum (L.) Gaertn* در استان آذربایجان غربی^۱

احمد احمدی^۲ امرعی شاهمرادی^۳

چکیده

مطالعه بوم شناسی فردی گونه *Ag. cristatum* از سال ۱۳۷۹-۱۳۷۵ در استان آذربایجان غربی به منظور تهیه نقشه رویشگاه و مطالعه فنولوژی، ارتباط گونه یادشده با شکل زمین (شیب، جهت و ارتفاع)، سازند زمین شناسی، خاک، تعیین تراکم، گونه‌های همراه، درصد پوشش تاجی، گسترش ریشه‌ای و بیomas اندام‌های هوایی و زیرزمینی انجام شد. برای تهیه نقشه رویشگاه گونه مذکور حوزه‌های آبخیز استان به عنوان واحدهای مطالعاتی انتخاب شد. مطالعات فنولوژی در فواصل زمانی متفاوت در سه منطقه بازرگان، سرو(کوه تپیک) و سلماس (کوه تمر) انجام گرفت. برای تعیین تراکم و درصد پوشش تاجی از روش کوادرات استفاده شد. برای بررسی گسترش سیستم ریشه‌ای و مقدار اندام‌های هوایی و زیرزمینی تعداد پنج پایه از گونه *Ag. cristatum* در هریک از مناطق مطالعاتی از خاک بیرون آورده شد. نتایج حاصله نشان می‌دهد که این گونه در تمامی حوزه‌های آبخیز استان از ارتفاع ۳۵۷۹-۸۰۰ متر از سطح دریای آزاد و در تمامی جهات جغرافیایی دیده می‌شود. از گونه‌های عمرانه *Ag. cristatum* می‌توان گیاهان زیر را نام برد.

^۱-*Astragalus parrowianus*, ^۲-*Bromus tomentellus*, ^۳-*Achillea millefolium*,

^۴-*Stachys Schetschegleevii*

این گونه در منطقه بازرگان رشد اولیه خود را از اواسط اسفند شروع نموده و تا اواسط اردیبهشت به رشد علفی خود ادامه می‌دهد، اواخر اردیبهشت، اواسط خرداد، اواخر تیر و اوایل شهریور به ترتیب زمان ظهور خوش، مرحله گل‌دهی، رسیدن بذر و ریزش بذر است. تراکم این گونه در مناطق تپیک، تمر و بازرگان به ترتیب ۱۱۰۰، ۱۲۰۰ و ۱۳۰۰ پایه در هکتار است. پوشش تاجی گندمیان دائمی در تپیک، تمر و بازرگان به ترتیب ۸، ۸ و ۷ درصد است سهم پوشش تاجی گونه مورد مطالعه از گراس‌های دائمی به ترتیب ۳، ۲ و ۲ درصد است. گسترش ریشه‌ای این گونه در تپیک، تمر و بازرگان به ترتیب ۸۵، ۸۰ و ۱۳۰ سانتی‌متر است. بررسی رویشگاه‌های گونه *Ag. cristatum* از نظر زمین شناسی نشان می‌دهد که این گونه اکثراً در سازند قم، سازند جبرود و آمیزه‌های رنگی دیده می‌شود. مطالعات خاکشناسی نشان می‌دهد که گونه *Ag. cristatum* بهترین رشد را در خاک‌های با بافت متوسط از شنی لومی تا لومی رسی داشته و در خاک‌های شنی سست و رسی سنگین و شور به خوبی رشد نمی‌نماید.

واژه‌های کلیدی: استان آذربایجان غربی، *Agropyron cristatum*، بوم شناسی فردی.

^۱-تاریخ دریافت: ۱۴/۹/۸۲، تاریخ پذیرش: ۲۹/۴/۲۹

^۲-عضو هیات علمی مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام استان آذربایجان غربی (E-mail:Ahmadi1185@yahoo.com)

^۳-عضو هیات علمی موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع

مقدمه

(سرو)، کوه تمر (سلماس) و بازرگان به شرح ذیل مورد مطالعه قرار گرفت.

کوه تپیک (سرو): این منطقه با وسعت ۶۷۹۸/۸ هکتار در محدوده جغرافیایی ۴۵° ۳۷° عرض شمالی و ۵۵° ۴۴° طول شرقی در حوزه آبخیز نازلوجای واقع شده است. حداقل ارتفاع منطقه ۲۲۴۴ متر (در قردادغ) و حداقل آن ۱۳۰۰ متر از سطح دریای آزاد در روستای تپیک است (شکل ۱).

کوه تمر (سلماس): این منطقه با وسعت ۶۷۵۲/۵ هکتار در محدوده جغرافیایی ۱۰° ۳۸° عرض شمالی و ۵۵° ۴۴° طول شرقی در حوزه آبخیز زولاچای واقع شده است، حداقل ارتفاع منطقه ۱۹۶۷ متر در بیوک سال و حداقل آن ۱۳۰۰ متر از سطح دریای آزاد در روستای علی آباد است (شکل ۲).

بازرگان: این منطقه به وسعت ۶۶۶۰ هکتار در محدوده جغرافیایی ۲۵° ۳۹° عرض شمالی و ۲۰° ۴۴° طول شرقی در حوزه آبخیز سد ارس واقع شده است حداقل ارتفاع ۲۳۷۲ متر (در بالای روستای سیران) و حداقل آن ۱۵۰۰ متر از سطح دریای آزاد (در روستای باش کند) است (شکل ۳).

برای بررسی آت اکولوژی گونه *Ag. cristatum* مطالعات تعیین رویشگاه، فنولوژی، اندامهای هوایی و زیرزمینی، ریشه دوانی، تراکم، اقلیم شناسی، فیزیوگرافی و خاکشناسی به شرح ذیل انجام گرفت.

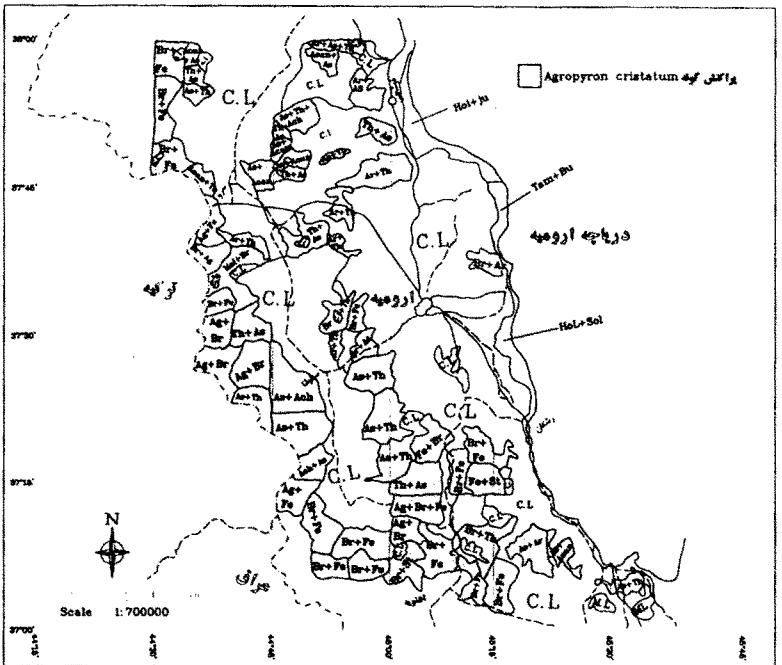
به منظور بررسی رویشگاههای گونه مذکور، حوزه‌های آبخیز استان به عنوان واحدهای مطالعاتی انتخاب شد در داخل هر حوزه آبخیز با در نظر گرفتن سازند زمین شناسی و شکل زمین (شیب، جهت و ارتفاع) رویشگاههای گونه مذکور مشخص شد. مطالعه فنولوژی در فواصل زمانی مختلف در ۳ منطقه بازرگان، کوه تپیک (سرو) و کوه تمر (سلماس) انجام گرفت. یادداشت برداری از مراحل مختلف فنولوژی در فرم‌های مخصوص ثبت اطلاعات در مدت زمان رویش گیاه هر ۱۰ روز یک بار و در طول کاهش فعالیت‌های گیاه هر ۳۰ روز یک بار انجام شد. در هر بازدید

آت اکولوژی شاخه‌ای از بوم شناسی بوده که ارتباط موجودات زنده را با محیط به صورت فردی مورد مطالعه قرار می‌دهد. امروزه بر اثر چرای مفرط و فرسایش ژنتیکی بسیاری از گونه‌های مهم مرتعی بدون این که در جایی ثابت و ضبط گردند در معرض انقراض بوده و یا منقرض شده‌اند. با توجه به اینکه گونه‌های بومی طی قرون گذشته با شرایط محیطی سازگار شده‌اند لذا مطالعه آنها به منظور اصلاح و احیای مراتع امری ضروری و حائز اهمیت می‌باشد.

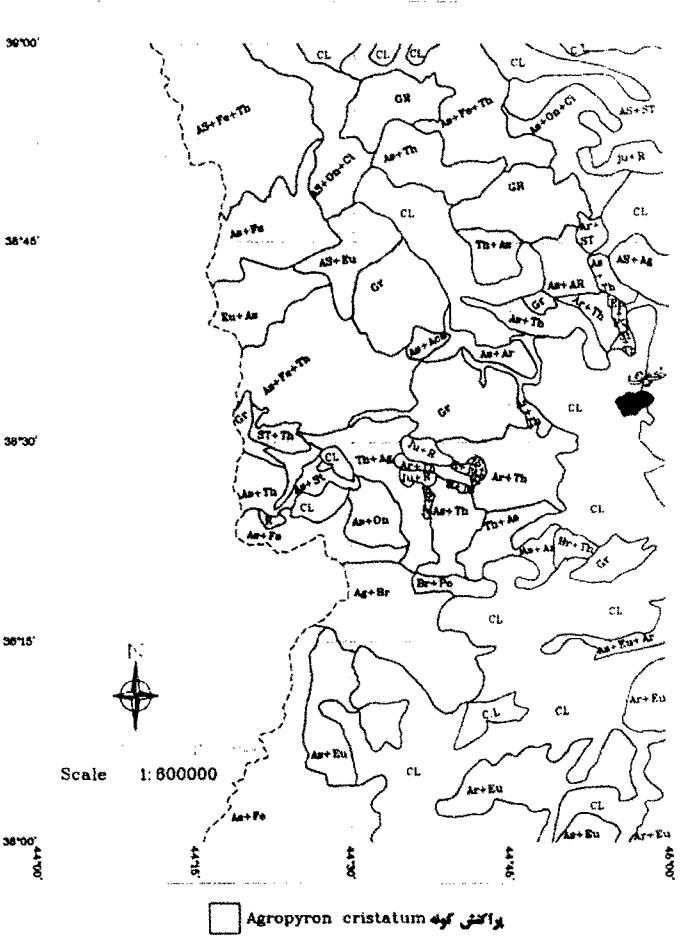
گونه *Ag. cristatum* متعلق به خانواده Graminae و از دسته گراس‌های کلاف مانند است که شرایط خشکی و سرما را به خوبی تحمل می‌نماید (۱، ۲، ۳، ۴، ۹ و ۱۱). رویشگاه اصلی این گونه را روسیه و سیبری ذکر کرده‌اند. در آمریکا به عنوان یک گونه غیر بومی به صورت گسترده از جنوب آلاسکا تا کالیفرنیا در سراسر غرب کانادا، شرق آمریکا در مناطقی که دارای نزولات سالانه ۲۳۰-۳۸۰ میلیمتر است با موفقیت مستقر شده است. دمای پایین را به خوبی تحمل نموده و در دمای پایین‌تر از ۵-۵۱ درجه سانتیگراد قدرت زنده مانی خود را حفظ کرده است. قدرت رقابت بالا، استقرار آسان، تولید علوفه زیاد، خوشخوارکی خوب در بهار و اوایل تابستان، تولید بذر زیاد و کنترل فرسایش از دیگر مزایای استفاده از این گونه در مناطق وسیعی از آمریکا است (۳). این گونه در برابر فشار چرا مقاوم است (۱۰). تکثیر آن از طریق بذر و جست زنی امکان پذیر است. در رابطه با رویشگاه گونه مذکور فلورایرانیکا آن را در سه منطقه حیدرآباد واقع در جنوب شرقی دریاچه ارومیه (Bobek)، کیلومتر ۳۰ شمال غرب خوی، ۱۸۰۰ متر (Rech) و بازرگان، ۲۰۰۰ متر (Grant) معرفی کرده است (۸).

مواد و روش‌ها

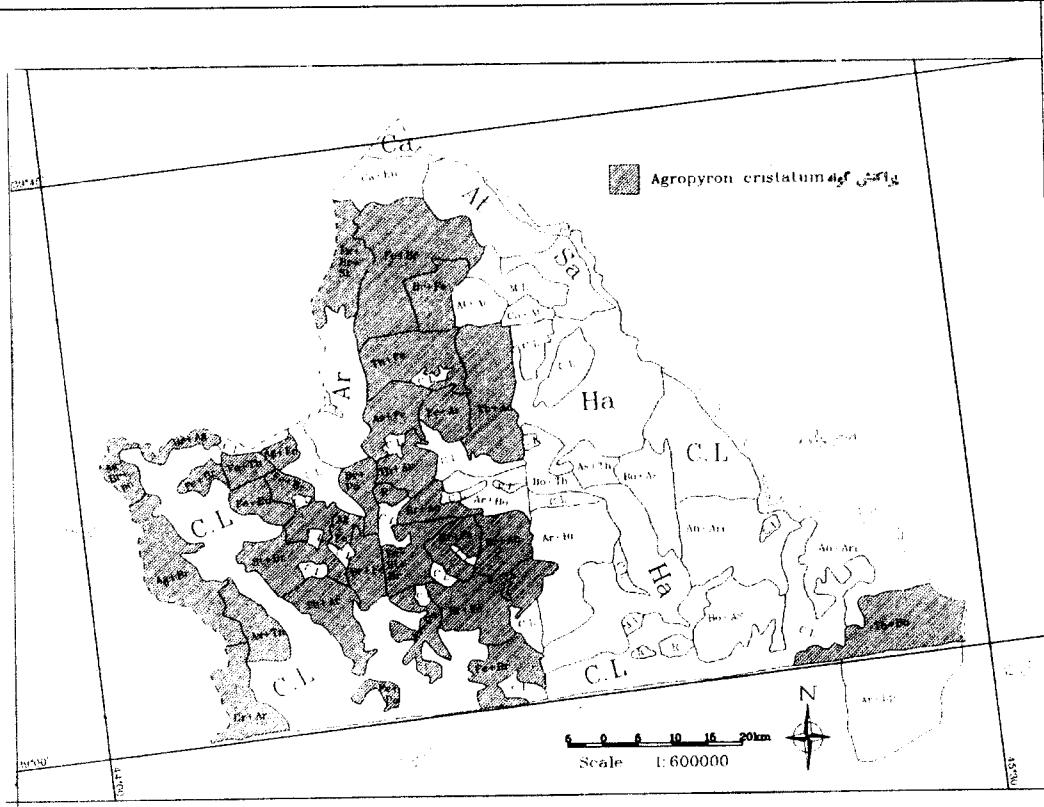
به منظور مطالعه آت اکولوژی گونه *Ag. cristatum* سه منطقه مطالعاتی در استان آذربایجان غربی بنام کوه تپیک

شکل ۱- موقعیت جغرافیایی و پراکنش تپه‌های کیاها در کوه تیپک (سرو)

شکل ۲- موقعیت جغرافیایی و پراکنش تپه‌های گیاهی در کوه تمر (سلماس)

شکل ۳- موقعیت جغرافیایی و پراکنش تیپ‌های گیاهی در منطقه بازرگان

برای تعیین اقلیم مناطق مطالعاتی از روش آمبرژه استفاده شد. با توجه به اینکه در مراحل مختلف فنولوژی ترکیب شیمیایی گیاهان تغییر می‌نماید لذا برای بررسی مقدار تغییرات عناصر اصلی در گونه *Ag. cristatum* در سه مرحله رشد اولیه، ظهور خوش و گل دهی، گیاه مذکور جمع آوری و به آزمایشگاه تحويل داده شد.

نتایج

نتایج حاصله از فنولوژی در اشکال (۷، ۸ و ۹) و ویژگی‌های اندام‌های هوایی و زیر زمینی، ریشه دوانی، مساحت یقه و ارزشیابی پوشش گیاهی در جداول (۲۱ و ۲۲) آمده است.

گونه‌های همراه

مطالعه پوشش گیاهی و رویشگاه‌های گونه *Ag. cristatum* در استان آذربایجان غربی نشان می‌دهد که این گونه به صورت گونه غالب منطقه نیست ولی به عنوان گونه همراه در تیپ‌های گیاهی زیر دیده می‌شود.

بخصوص در مرحله‌ای که گیاه رویش فعال داشت رویش طولی برگ‌ها و ساقه‌ها اندازه‌گیری شد و همچنین شروع رویش رشد سبزینه‌ای، ظهور ساقه‌های گلدار، ظهور خوش، شروع گل دهی، گل دهی کامل، پایان گل دهی، شیری شدن بذر، ریزش بذر، ظهور پژمردگی و شروع خواب زمستانی ثبت شد. برای تفسیر روابط اقلیمی و فعالیت‌های فنولوژی از منحنی‌های آمپروترمیک ایستگاه‌های مطالعاتی استفاده شد (اشکال ۴، ۵ و ۶).

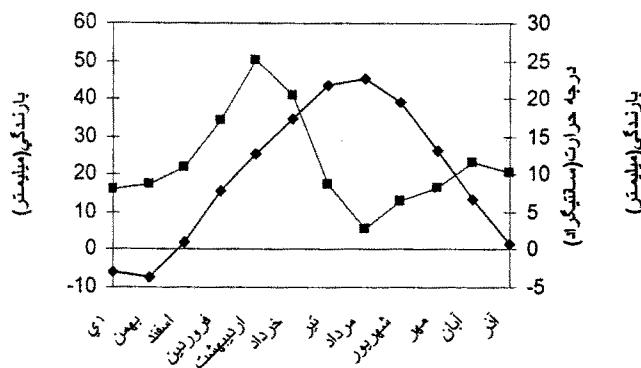
برای تعیین نسبت بیوماس اندام‌های هوایی و زیر زمینی در هر منطقه مطالعاتی، تعداد ۵ پایه از گونه مذکور از خاک بیرون آورده شد و وزن تر و خشک اندام‌های هوایی و زیرزمینی مشخص شد جدول (۱). برای تعیین تراکم و درصد پوشش تاجی گونه *Ag. cristatum* از روش کوآدرات یا پلات یک متر مربعی استفاده شد. برای مطالعه ویژگی‌های خاک از دو عمق ۱۵-۰ و ۳۰-۱۵ سانتیمتری نمونه‌های مرکبی با اختلاط خاک از چهار گوشۀ پلات تهیه و برای اندازه‌گیری بافت خاک به آرمایشگاه ارسال شد.

جدول ۱- ویژگی‌های اندام‌های هوایی و زیرزمینی، ریشه دوافنی و مساحت یقه گونه *Ag. cristatum* در کوه تپیک، تمر و بازرگان

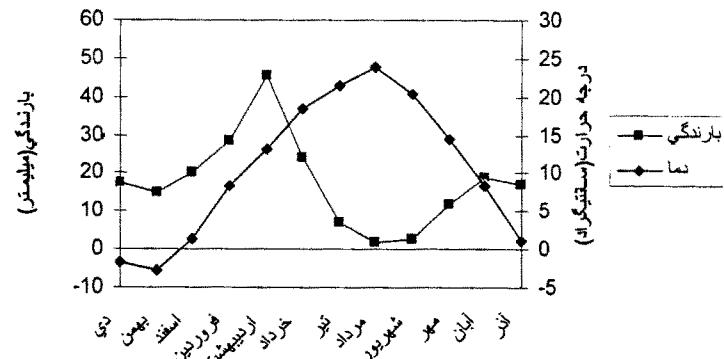
مناطق مورد مطالعه	بیomas زیر زمینی		بیomas هوایی		متوسط مساحت یقه به cm ²	گسترش ریشه‌ای به cm
	متوسط وزن خشک به گرم	متوسط وزن تربه به گرم	متوسط وزن خشک به گرم	متوسط وزن تربه به گرم		
تپیک	۳۷/۶	۶۴	۴۶/۶	۷۴	۹۰	۱۳۰
تمر	۳۴/۴	۷۰/۶	۴۷	۸۱	۶۹	۸۰
بازرگان	۴۵/۸	۸۴	۵۷	۹۶/۴	۷۸/۸	۸۵

جدول ۲- ارزشیابی پوشش گیاهی مناطق مطالعاتی تپیک، تمر و بازرگان

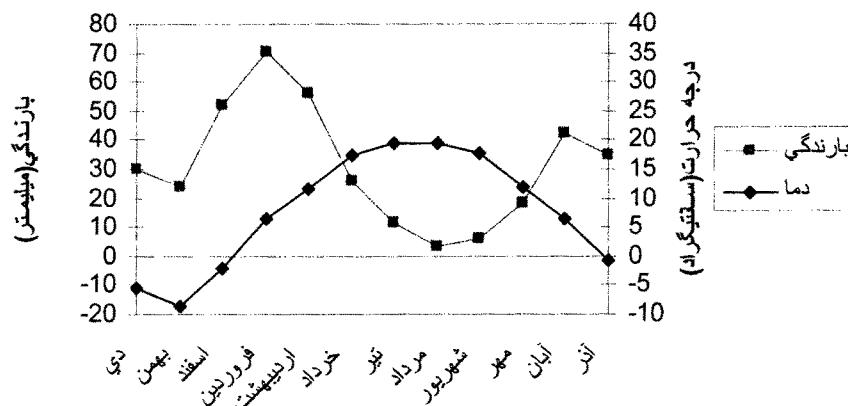
میانگین در بازرگان	میانگین در تمر	میانگین در تپیک	درصد عوامل مورد مطالعه
۲۲	۲۸	۳۶	پوشش تاجی کل
۴	۹	۷	لاشبک
۲۲	۲۳	۳۰	سنگ و سنگریزه
۳۰	۲۰	۲۵	خاک لخت
۵۷	۸۰	۷۰	حافظت خاک
۷	۸	۸	گندمیان دائمی
۲	۲	۳	پوشش تاجی گونه <i>Ag.cristatum</i>
۴	۴	۵	گندمیان یکساله
۱۰	۱۳	۵	علف‌های دائمی
۳	۵	۳	علف‌های یکساله
۸	۴	۱۰	بوته‌ها
۱۲	۱۵	۱۰	گیاهان کلاس I
۱۰	۱۳	۱۲	گیاهان کلاس II
۱۰	۱۰	۱۴	گیاهان کلاس III
۱۱۰۰ پایه در هکتار	۱۲۰۰ پایه در هکتار	۱۸۰۰ پایه در هکتار	تراکم گونه <i>Ag.cristatum</i>

شکل ۵- منحنی آمروترمیک بازرگان

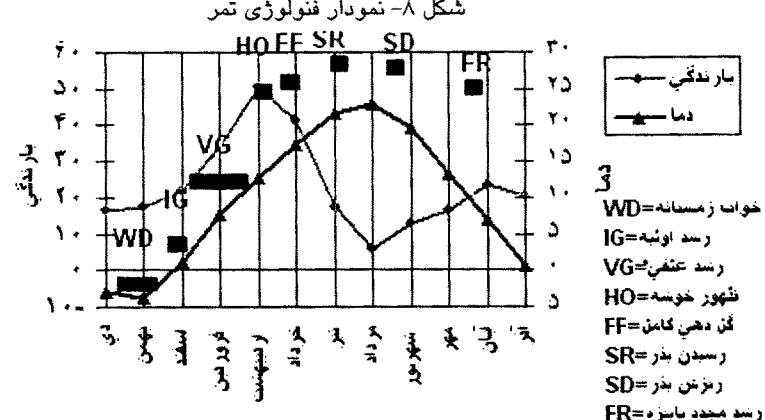
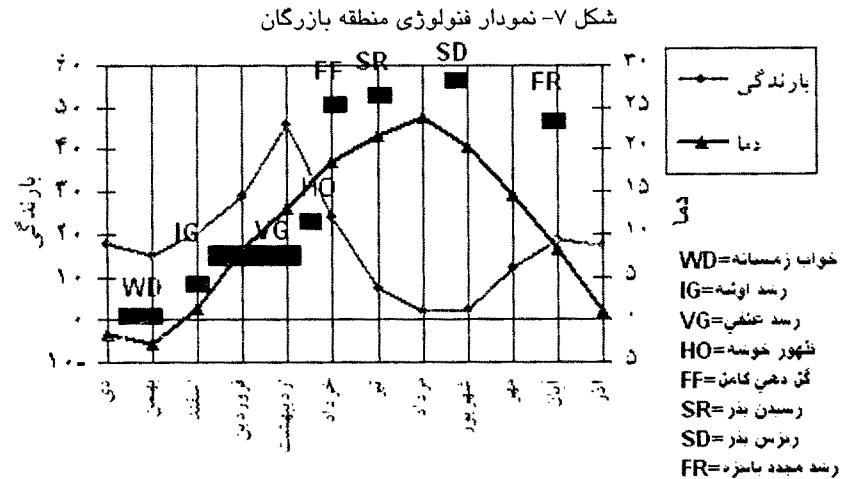
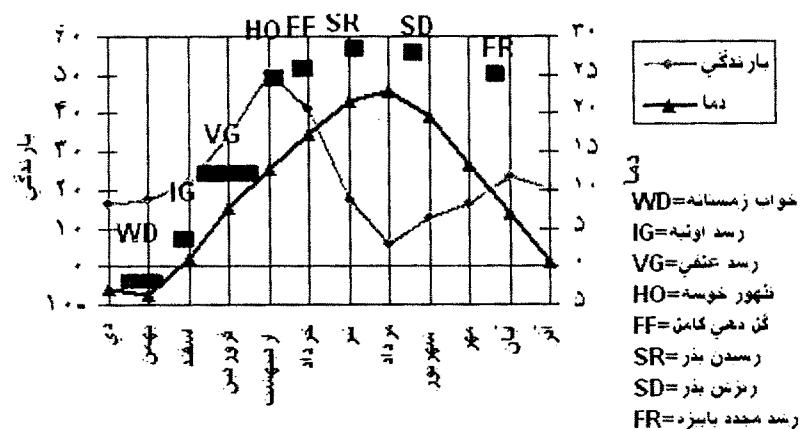

شکل ۶- منحنی آمروترمیک تمر

جدول ۴ - ویژگی‌های هوا و اقلیم شناصی مناطق مطالعاتی تپیک، تمر و بازرگان

مناطق مطالعاتی	اقلیم	بارندگی سالانه (میلیمتر)	متوسط درجه حرارت (سانتیگراد)	حداکثر مطلق درجه حرارت (سانتیگراد)	حداکثر مطلق درجه حرارت (سانتیگراد)
تپیک	نیمه خشک سرد	۲۷۲/۸	۷/۸	-۲۵	۳۹
تمر	خشک سرد	۲۱۰	۱۰/۵	-۱۶	۴۱
بازرگان	نیمه خشک سرد	۲۷۸	۹/۸	-۲۲	۳۷/۰

پوشش تاجی را به خود اختصاص می‌دهد. این گونه از نظر فنولوژی به خاطر منفی بودن متوسط درجه حرارت در اسفند ماه رشد اولیه خود را در کوه تپیک از اوایل فروردین شروع نموده و تا اواسط اردیبهشت به رشد علفی خود ادامه می‌دهد، در اواخر اردیبهشت در مرحله ظهور خوش، در اواسط خرداد در مرحله گل دهی، در اوخر تیر در مرحله رسیدن بذر و در اواسط شهریور در مرحله ریزش بذر است. در ماههای آذر (۷۶/۰ - درجه سانتیگراد)، دی (۳۸/۵ - درجه سانتیگراد)، بهمن (۶۵/۸ - درجه سانتیگراد) و اسفند (۱۱/۲ - درجه سانتیگراد) به خاطر منفی بودن درجه حرارت این گونه در خواب زمستانه به سر می‌برد. در منطقه بازرگان رشد اولیه خود را از اواسط اسفند شروع نموده و تا اواسط اردیبهشت به رشد علفی خود ادامه می‌دهد، اوخر اردیبهشت، اواسط خرداد، اوخر تیر و اوایل شهریور به ترتیب زمان ظهور خوش، مرحله گل دهی، رسیدن بذر و ریزش بذر است، در ماههای دی (۳ - درجه سانتیگراد) و بهمن (۷/۳ - درجه سانتیگراد) این گونه در خواب زمستانه به سر می‌برد. در دی (۶۴/۱ - درجه سانتیگراد) و بهمن (۹/۲ - درجه سانتیگراد) متوسط درجه حرارت در منطقه تمر منفی بوده و تقویم فنولوژیک گونه مورد مطالعه تقریباً مشابه منطقه بازرگان است. اندازه‌گیری ویژگی‌های پوشش گیاهی و مطالعه رویشگاه‌های گونه *Ag. cristatum* در استان آذربایجان غربی نشان می‌دهد که این گونه به صورت گونه همراه در تپه‌های گیاهی غالب منطقه دیده می‌شود. نتایج حاصله از آنالیز ترکیب شیمیایی گیاه در مراحل مختلف فنولوژی در کوه تپیک نشان می‌دهد که در رشد اولیه، ظهور خوش و گل دهی کامل مقادیر NPK به ترتیب (۸۸/۱، ۹۱/۰ و ۰/۲۰)، (۸۱/۰، ۱۸/۰ و ۳۵/۱) و (۶۵/۰ و ۸۶/۰) است که با پیشرفت مراحل فنولوژی مقدار NPK به دلیل کاهش پروتئین و افزایش سلولز کمتر می‌شود. به دلیل ریشه‌های گستردۀ، تولید علوفه بالا و استقرار آسان می‌توان از این گونه برای احیای مناطق استپی و نیمه استپی سرد کشور با ویژگی‌های اکولوژیک مناطق مورد مطالعه استفاده نمود. گسترش ریشه‌ای این گونه در تمر، تپیک و بازرگان به ترتیب ۱۳۰، ۸۰ و ۸۵

زمین شناسی نیز در استان آذربایجان غربی به وفور دیده می‌شود. از سازندهای زمین شناسی غالب در حوزه‌های آبخیز استان می‌توان به سازند قم، درود، روتۀ، کمپلکس سیلوانا، کهر، باروت، مرمر و فیلیت اشاره نمود. بررسی رویشگاه‌های گونه *Ag. cristatum* از نظر زمین شناسی نشان می‌دهد که این گونه اکنtra در سازند قم، سازند جیروود و آمیزه‌های رنگی دیده می‌شود.

بحث و نتیجه گیری

امروزه با توجه به فرسایش ژنتیکی و سیر قهقهای پوشش گیاهی بررسی آت اکولوژی برای تعیین خواهش‌های اکولوژیک گیاهان مهم مرتعی امری ضروری و حائز اهمیت است. بر اثر چرای سنگین و یکسره بسیاری از گونه‌های نادر در حال انقراض بوده و بدون اینکه در جایی ثبت و ضبط گرددند از عرصه طبیعت محروم گردند.

گونه *Ag. cristatum* از گراس‌های سردسیری بوده و به خاطر استقرار آسان و گسترش ریشه‌ای فراوان برای اصلاح و احیای مرتع و حفاظت حاک از اهمیت خاصی برخوردار است. در رابطه با رویشگاه‌های این گونه در استان آذربایجان غربی فلورایرانیکا آن را در حیدر آباد واقع در جنوب شرقی دریاچه ارومیه (Bobek)، کیلومتر ۳۰ شمال غرب خوی، ۱۸۰۰ متر (Rech) و بازرگان ۲۰۰۰ متر (Grant) معرفی کرده است(۸). در مطالعه حاضر با استفاده از عکس‌های هوایی و نقشه‌های توپوگرافی و عملیات صحرایی مشخص شد که این گونه در تمامی حوزه‌های آبخیز استان از ارتفاع ۸۰۰-۳۵۷۹ متر و در تمامی جهات جغرافیایی دیده می‌شود. بررسی پوشش گیاهی مناطق مطالعاتی (کوه تمر، تپیک و بازرگان) نشان می‌دهد که تراکم این گونه در مناطق مذکور به ترتیب ۱۲۰۰، ۱۸۰۰ و ۱۱۰۰ پایه در هکتار است. پوشش تاجی گندمیان دائمی در تمر، تپیک و بازرگان به ترتیب ۸، ۲ و ۷ درصد است سهم پوشش تاجی گونه مورد مطالعه از گراس‌های دائمی به ترتیب ۳، ۲ و ۲ درصد است به عبارت دیگر کل درصد پوشش گیاهی در تمر، تپیک و بازرگان به ترتیب ۳۶، ۳۲ و ۳۸ درصد است که گونه *Ag. cristatum* به ترتیب ۵/۳، ۸/۳ و ۶/۲ درصد از کل

رویشگاه اصلی آن به ترتیب اهمیت عبارت است از سازند قم، مناطقی با ویژگی سنگ شناسی (سنگ آهک به رنگ خاکستری تیره، سنگ آهک مارتی به رنگ قرمز و شیل در بخش بالایی)، سازند جیروود و آمیزه‌های رنگی است. *Ag. cristatum* بهترین رشد را در خاک‌های با بافت متوسط از شنی لومی تا لومی رسی داشته و در خاک‌های شنی سست و رسی سنگین و شور به خوبی رشد نمی‌نماید (۶ و ۷).

سانتیمتر است. گسترش ریشه‌ای این گونه در آمریکا ۱۰۰ سانتیمتر گزارش شده است^(۵). متوسط مساحت یقه آن در مناطق مذکور به ترتیب ۹۰، ۶۹ و ۷۸/۸ سانتیمتر مربع است. بررسی متوسط وزن خشک بیomas اندام‌های زیر زمینی و هوایی این گونه در مناطق مطالعاتی نشان می‌دهد که مقدار بیomas اندام‌های هوایی بیشتر از اندام‌های زیر زمینی است.

با توجه به مطالعه زمین شناسی و ژئومرفولوژی رویشگاه این گونه در تمامی سازندهای زمین شناسی به استثنای پادگانهای آبرفتی دوره کواترنر پراکنش دارد ولی

منابع

- 1.Bassiri, M;Wilson, A.M;Grami, B.1988.Root Excision Excision and Dehydration Effects on Water Uptake in Four Range Species. Journal of Range Management. 41(5):378-382.[6110].
- 2-Carlson.J.R;Schwendiman ,J.L.1986.Plant Materials for Crested Wheatgrass Seedings in the Intermountain West. In: Johnson , Kendall L.ed.Crested Wheatgrass : its Valus, Problems and Myths: Symposium Proceedings; 1983 October 3-7; logan, UT.logan. UT:Utah State University:45-52.[601].
- 3.Geoge.A.Rogler and Russell J.Loren.1983.Crested Wheatgrass-Early History in the United States.Jurnal of Range Management.36(1).
- 4.Ihli, Mike ; Sherbenou , Phil; Welch, C.W.1973.Wintering Sage Grouse in the Upper Big Lost River. Transactions , Idaho Academy of Sciences. 73-80.[8091].
5. Love, L. Dudley; Hanson, Herbert C. 1932. Life History and Habits of Crested Wheatgrass. Journal of Agricultural Research. 45(6): 371-383. [139]
- 6.Mosley, Jeffrey C; Sanders, Kenneth D; Spaulding, Mathew V. 1993. We're on the Rangelands...Can Crested Wheatgrass Survive Prolonged Drought? Focus on Renewable Resources. 18: 4. [29159]
7. Mathews, William L. 1986. Early Use of Crested Wheatgrass Seedings in Halogeton Control. In: Johnson, Kendall L., ed, Crested Wheatgrass: its Values, Problems and Myths: Symposium Proceedings; 1983 Oct. 3-7; Logan, UT. Logan, UT: Utah State University: 27-28. [1551]
- 8.Rechinger, K. H. 1982. Flora Iranica. NO. 70, Gramineae; Akademische Druck-u, Verlagsanstalt, Graz Austria; P 543.
- 9.Robertson , Joseph H; Pearse , C.Kenneth. 1945. Artificial Reseeding and the Closed Community, Northwest Science. 59(3): 58-66. [2012]
- 10.Robertson,J.H;Neal,D.L;MCAdams,L.R;Tuller,P.T.1970.Changes in crested wheatgrass Ranges Under Different Grazing Treatments, Jurnal of Range Management.23:27-34.[2005].
- 11.Stoddart , L.A.A.D.Smit and T.W.Box. 1975. Range Management, McGrow – Hill Book Company, Newyork.

An Autecological Study of *Agropyron cristatum* in West Azarbaijan Province

A. Ahmadi¹ A.Shahmoradi²

Abstract

An autecological study of crested wheatgrass was carried out in west Azarbaijan province from 1977 to 2001. The objectives included:1- preparation of a habitat map 2- phenology study 3- a determination of the relationship of crested wheatgrass with land form (slope, direction as well as height), geological formation, soil and finally 4- determination of density, canopy cover, companion species, root extension as well as biovolume. A west Azarbaijan catchments were selected as case study units. Study of geographic distribution of crested wheatgrass was done in each catchment, considering geology formation and land from. Phenological studies were done at different intervals in Bazargan, Sero (kuh-e-Tapik) and Salmas (Tamar mountains).The results demonstrated that crested wheatgrass was found in all Azarbaijan's catchments from an elevation of approximately 800 to 3575 meters above sea level in all geographic aspects. The campanion species are: *Astragalus parrowianus*,*Bromus tomentellus*,*Achillea millefolium* & *Stachys schetschegleevii*.

The time of initial growth , vegetative growth , heading , flowering , seed ripeing and seed shedding of crested wheatgrass in Bazargan are respectively mid March , mid May , late May , mid June, late July and early September. The density, canopy cover and root extending in *Ag.cristatum* in Tapik, Tamar & Bazargan are (1800,1200,1100 bunch per hectare),(3,2,2 percent) & (130,80,85 centimeters) respectively.

The geologic studies indicated that the main habitats of *Ag.criatatum* are Colored melange as well as Qom formation. It grows best on medium-textured soils, from sandy loams to clay loams. Crested wheatgrass does not grow well in loose sandy soils, heavy clays, or saline soils .

Keywords: West Azarbaijan province, Crested wheatgrass, Autecology.

¹- Staff Member, Natural Resources and Animal Research Center, West Azarbaijan Province(E-mail: AhmadiM85@yahoo.com)
²-Staff Member, Research Institute of Forests and Rangelands